

Шесто съобщение

Да живеем с Божествената Троица

(3)

Пълното преживяване и наслаждение на Божествената Троица

Пасажи от Писанията: Мт. 28:19; 2 Кор. 13:14; Откр. 1:4-5; 4:5; 5:6

I. Най-ясното откровение за Божествената Троица в Новия Завет се намира в Матей 28:19, където се говори за кръщаване „в името на Отца и Сина, и Святия Дух“:

- A. Бог е един, но има три лица—Отец, Синът и Духът—19-ти стих.
- B. От една страна, в Матей 28:19 се говори за Отца, Сина и Святия Дух. От друга страна, в този стих се споменава само за едно име—името на Отца и Сина, и Святия Дух:
  - 1. Името е съвкупността на Божеството и се равнява на Неговата личност.
  - 2. Името включва трите лица—Отец, Сина и Святия Дух—и показва, че Бог е триединен.
  - 3. Да кръщаваме вярващите в името на Триединния Бог означава да ги потапяме във всичко онова, което Триединният Бог е, и да ги въвеждаме в Неговата личност, за да могат те да имат органичен съюз с тази божествена личност—19-ти стих.
- B. Кръщаването в името на Отца и Сина, и Святия Дух е нещо дълбоко—1 Кор. 12:13; Гал. 3:27:
  - 1. В Матей 28:19 предлогът *в* обозначава съюз, също както в Римляни 6:3 и в Галатяни 3:27.
  - 2. Да бъдем кръстени в името на Триединния Бог означава да навлезем в тайнствен съюз с Него и да получим в себе си това, което Бог е—Мт. 28:19.
- Г. Господ Исус даде поръчението в Матей 28:19 след влизането Си във възкресението, което представляваше завършеността на процеса на Триединния Бог:
  - 1. Триединният Бог е преминал през процес, който започна с възплъщението, включващо човешкия живот и разпятието, и завърши с възкресението—Йн. 1:14; Римл. 6:4.
  - 2. Във възкресението Христос, Който е възплъщението на Триединния Бог, стана животворящият Дух, завършеността на Триединния Бог, за да могат вярващите да се кръстят в Божествената Троица—1 Кор. 15:45; 2 Кор. 3:17.
  - 3. Да бъдем кръстени в личността на Троицата означава да бъдем кръстени във всесъдържащия, завършен Дух, Който е окончателната завършеност на преминалия през процес Триединен Бог—Мт. 28:19:
    - а. Това означава да бъдем кръстени в богатствата на Отца, в богатствата на Сина и в богатствата на Духа—Еф. 3:8.
    - б. Бидейки кръстени, сега ние се намираме в органичен съюз с Триединния Бог. Следователно това, което Отец и Синът притежават, и което Духът получава, става наше—1 Кор. 6:17; Йн. 15:4-5, 7.

II. Пълното преживяване и наслаждение на Божествената Троица означава участие в Божията любов, в благодатта на Господ Исус Христос и в общението на Святия Дух—2 Кор. 13:14:

- A. Във 2 Коринтяни 13:14 виждаме три личности в три аспекта—Бог Отец (любовта), Господ Исус Христос, Божия Син (благодатта) и Святия Дух (общението).
- B. Любовта на Бог Отец е изворът, защото Бог е източникът; благодатта на Господ е руслото на Божията любов, защото Господ е изражението на Бога; а общението на Духа е влагането на Господната благодат и на Божията любов, защото Духът ни предава Господа и Бога, за да можем да преживяваме и да се наслаждаваме на Триединния Бог—Отца, Сина и Святия Дух—14-ти стих; Мт. 28:19.
- B. Любовта, благодатта и общението във 2 Коринтяни 13:14 съответстват на Отца, на Сина и на Святия Дух в Матей 28:19:
1. Благодатта на Господа е Самият Господ като наш живот за наше наслаждение—Йн. 1:17; 1 Кор. 15:10.
  2. Любовта на Бога е Самият Бог като източник на Господната благодат—1 Йн. 4:9.
  3. Общението на Духа е Самият Дух, Който ни предава Господната благодат с Божията любов, за да можем да участваме в тях—2 Кор. 13:14.
  4. Любовта на Бог Отец се изразява в благодатта на Сина Христос, а благодатта на Сина Христос се намира в общението на Бог Дух, за да се предава на вярващите—Йн. 3:16; 1:17, 16:
    - а. Благодатта достига до нас чрез общението на Святия Дух—2 Кор. 13:14.
    - б. Христовата благодат произлиза от Божията любов и се предава на нас и влиза в нас чрез общението на Святия Дух—14-ти стих.
    - в. За да преживяваме и да се наслаждаваме на Господната благодат, трябва да се намираме в общението на Святия Дух. Когато се наслаждаваме на Господната благодат, ние вкуваме от Божията любов—Йн. 1:14, 16; 1 Йн. 4:9-10.
- Г. Божествената Троица съдържа източника, руслото и течението—2 Кор. 13:14:
1. Източникът, изворът, е Божията любов—Йн. 3:16; 4:14.
  2. Руслото, устието, е благодатта, която Христос изразява и предава на нас—1 Кор. 16:23.
  3. Течението е Святия Дух като общението, предаването, циркулирането на Христовата благодат с любовта на Отца—2 Кор. 13:14.

III. Пълното преживяване и наслаждение на Божествената Троица получава своята завършеност чрез Този, Който е, Който е бил, и Който идва, чрез седемте Духове и чрез Исус Христос, верния Свидетел, Първородния от мъртвите и Началника на земните царе—Откр. 1:4-5:

- A. В Откровение 1:4 Бог е споменат като Този, Който е, Който е бил, и Който идва:
1. Това е значението на името „Йехова“:
    - а. На еврейски Йехова означава „Аз съм, Който съм“—Изх. 3:14, 6.
    - б. Фактът, че Той е Аз Съм, означава, че Той е Този, Който съществува от вечността до вечността.
  2. Бог е Единственият, Който е, Единственият, Който притежава реалността на съществуването.
  3. В Евреи 11:6 се казва, че „който идва при Бога, трябва да вярва, че Бог е“:
    - а. Съгласно Евреи 11:6 Бог е, и ние сме длъжни да вярваме, че Той е.

- б. Бидейки Този, Който е, Който е бил, и Който идва, Бог е Самосъществуващ и Вечносъществуващ; Неговото съществуване не зависи от нищо друго, освен от Самия Него. Той съществува вечно и няма нито начало, нито край—Изх. 3:14.
  - в. Да вярваме, че Бог е, означава да вярваме, че Той е всичко за нас, и че ние сме нищо—Йн. 8:58; Екл. 1:2.
  - г. Вярата, че Бог е, означава, че ние не сме. Той трябва да бъде Единственият, Уникалният, във всичко, а ние трябва да сме нищо—Евр. 11:5; Бит. 5:22-24.
- Б. В Откровение 1:4 се говори за „седемте Духове, Които са пред Неговия престол“:
- 1. В книгата Откровение Духът е наречен седемте Духове (1:4; 4:5; 5:6), седемкратно усиленият Дух.
  - 2. Седемте Духове в Откровение 1:4 несъмнено са Божият Дух (Еф. 4:4), защото Те са изброени като част от Триединния Бог.
  - 3. Тъй като седем е числото на завършеността в Божието действие, седемте Духове би трябвало да са предназначени за Божието движение на земята—Откр. 4:5:
    - а. По същност и съществуване Божият Дух е един.
    - б. В усилената функция и работа на Божието действие Божият Дух е седемкратен—1:4.
  - 4. Титлата *седемте Духове* показва, че Духът е усилен седемкратно. Този Дух усилва всички елементи на Духа: божествеността, възплъщението, разпятието, възкресението, реалността и благодатта—3:1.
  - 5. Съгласно Откровение 5:6 седемте Божии Духове са седемте очи на Агнето:
    - а. Христос, като изкупващото Агне на престола, има седем наблюдаващи и търсещи очи, които извършват Божия съд над вселената за изпълнение на Божията вечна цел, която ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим—4:5; 21:2, 9-10.
    - б. Седемте Духове, Които са седемте очи на Агнето, са за вливане.
    - в. Когато Христос ни гледа със седемте Си очи, които са седемте Духове, те вливат в нас Христовия елемент и Самия Христос, за да се преобразяваме—5:6.
- В. В Откровение 1:5 се говори за „Исус Христос, верния Свидетел, Първородния от мъртвите и Началника на земните царе“:
- 1. Като живият и верен Свидетел на Бога, Христос свидетелства за Бога не само с думите и делата Си, но и със Самия Себе Си. Той Самият е Божието свидетелство—стих 5а.
  - 2. Фактът, че Той е Първородният от мъртвите, е свързан с Неговото възкресение. Той е живият, Който беше мъртъв и сега живее за вечни векове и има ключовете на смъртта и на ада—стих. 5б, 18.
  - 3. Във възнесението Си Господ Исус е Началникът на земните царе—стих 5в:
    - а. След като премина през възплъщението, човешкия живот, разпятието, възкресението и възнесението, Той се възцари над всички царе—5:б.
    - б. Възцареният Господ Исус управлява земята, целия свят, като Началник на земните царе—1:5в.